

Door de schrijver in mijn klas

De schrijver in mijn klas
haalt een stilte uit een tas
en daar zijn ze: de verhalen.

Het begint: het grote dwalen
door een woud, door een woestijn,
langs een zee, langs een ravijn.
In alles wat er wordt verteld
ben ik keer op keer de held
die ik altijd al wou zijn.

Na het spannende vertellen
durf ik deze vraag te stellen:
'Wilt u niet wat langer blijven?'
Klinkt het: 'Beste allemaal,
er kriebelt weer een nieuw verhaal.
Dat jeukt; ik móet het schrijven.'

Streng kijk ik de schrijver aan:
'U werkt vannacht aan één stuk door
en morgen leest u hier weer voor.

Dat is de deal. Nu mag u gaan.'

